

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz , pn265@email.cz , 28057477 ICQ

Alpy nebo Korsika 2012

Den první, sobota 22.9.2012, Třebívlice, CZ
Teplota: 15 °C, Tachometr: 163 545, Ujeto: 636km

Letos se všechno nějak moc zkomplikovalo. Zlomil jsem si patní kost, díky tomu jsem strávil skoro čtyři měsíce doma a z toho převážnou část jen lezením o berlích. Letošní rok byl, jak naschvál opravdu pěkný co se týče počasí. O to víc mě trápila nemožnost někam vyrazit. K tomu se zúžily i finance a vrcholem byla pojistka k hypotéce, kterou mi tak šikovně vypočítaly a za celou dobu mi proplatili necelých 1350 Kč. O době, kdy mi tuto horentní sumu proplatili, ani nemluví a jediným rozumným řešením bylo zrušení pojistek. K čemu to platit, když stejně nic nedostanete že.

Nicméně jsem měl ještě loňskou dovolenou, kterou jsem musel do konce září vyčerpat. Letošní dovolenou jsme se domluvili, že mi převedou na příští rok. Je to sice jen pár dnů a do práce chodím od začátku měsíce, tak se mi nechtělo hned si zase brát dovolenou. Na druhou stranu je to asi poslední možnost ještě někam letos na té motorce vyjet.

Dnů zase tak moc není a tak jsem se rozhodl narychlo pro Alpskou klasiku. Připravil jsem jen nejnnutnější věci pro pár dnů a byl jsem vesměs připraven.

Ráno se počasí ale dost kazí a kolem dokola se to dost honí. Vypadá to na déšť. Odjezd stále odkládám a sleduji, jak se vyvrbí počasí. Zlepšení se nekoná a čas kvapí. Rozhoduju se vzít auto s plaťákem a motorku na něj naložit. Přeházím věci do kufru auta a je hotovo. Vejde se tam i několik rezervních věcí a nemusím řešit balení. Po malé chvíli se rozloučím a vydávám se na cestu. Po cestě si ještě koupím něco k jídlu a pití. Jedu směrem na Žatec, a pak podle navigace mimo dálnici na Rozvadov. Cesta je to pěkná přes Toužim, Teplou, Planou, ale pro auto s moto nic moc a docela pomalá. Horší silnice se i podepisují na upevnění popruhů, kterými je moto připevněna.

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz , pn265@email.cz , 28057477 ICQ

V jednom místě ve zpětném zrcátku koukám, že je přední kolo motorčky otočené do strany a motorka není ve středu vozejků. Zastavuji a jdu zkontrolovat připevnění. Jeden z popruhů se přetrhl a jedna půlka se někde úplně ztratila. Tak vyndám z kufru auta rezervní. Ovšem narovnat motorku do původní pozice není vůbec sranda. Nakonec se to postupně podaří a připevním jí dalšími popruhy. Jedu na Tachov a na první pumpě zastavuji a kupuji rezervní popruhy a dotankovávám do plné. Počasí je kupodivu dobré a svítí slunce. Opouštím Česko a do Německa vjíždím ve Waidhausenu, kde se konečně vracím na dálnici a již starou známou cestou jedu dál. Jedu svých 80-100km/h a cesta pomalu, ale jistě ubíhá. Po chvíli mjíím Regensburg a po napojení na dálnici vedoucí od Norimberku zastavuji na malou pauzu. Dojedu do Mnichova a projedu ho přes centrum. Projetí je naprosto bez problémů, říkal jsem, si jak to půjde s tím vlekem hlavně v té rozkopané části, kde se vjíždí na dálnici na GAPA, ale nebyl žádný problém. Jsem na dálnici a jedu na GAPA. Po chvíli začíná pršet. Tady už je to snad klasika, nevím, kolikrát už jsem tady chytil takové lijáky. Po chvíli leje jako z konce a v GAPA nejdou ani vidět hory. Mířím na Innsbruck a překonávám první alpské paso. Jsem zvědav, jak to půjde dolů při sjezdu k Innsbrucku, je to opravdu pěkný kopec s únikovými pruhy. S vozejkem a nákladem se to tu ještě nejel. No brzdy se slušně ohřály a trochu i zasmrděly. Zastavuji dole u dálnice na další dotankování a počkám, až se brzdy ochladí. Pomalu se začíná šerit. Promarněný čas, který jsem strávil, než jsem se rozhodl a pak ještě cesta po okreskách si začínají vybírat své. K dálnici okolo města musím zdolat ještě jedno paso a jedno prudké klesání. Projedu okolo Axams, Getzens a při pohledu na hřiště vzpomínám na Lauru, jak tu udělala své první samostatné kroky. Dojedu k silnici vedoucí na paso Brennero. Je už tma a ještě stále drobně prší. Jsem rád, že jsem se nakonec rozhodl jet autem. Zastavuji u cedule, která říká, že je na Brenner zákaz vjezdu aut s karavany a dokonce i s vozíky. No co teď. Nikdo tu není a tak pojedu dál na první pumpu, kde se zeptám a popřípadě budu muset koupit dálniční nálepku a dojet na hranice po dálnici. Byla by to docela škoda, ale lepší než pokuta. Posledně mě tu viděli na kameře s nosičem pro kola a taky mě zastavili policajti na zkontrolování. Jen si říkám, že jedu v opačném směru. Projedu asi dvě nebo tři vesnice a pumpa nikde. Nakonec najdu jednu za sjezdem z dálnice. Ptám se místních lidí a obsluhy, jak je to s těmi vozíky a zákazem vjezdu. Tvrdí, že je to pro velký, ale moc bych tomu nevěřil. Nakonec se jdou na vozík podívat a tvrdí, že už je to jen kousek asi 10 km a že tento vozík je v pohodě. Tak jo budu tomu věřit a rozhoduju se to dojet, taky je tma a není to moc vidět. Sice si asi okoušu nehty (obrazně řečeno)...fuj hnusný zlozvyk. Jedu docela rychle a po chvíli jsem na hranicích s Itálií. Projedu kolem cedule Itálie a dost si oddechnu. Zastavím ještě na jednu zastávku a pak se vracím zase na dálnici a jedu na sjezd u Brunova. Za dálnici platím stejně jako, kdybych jel jen s autem. Cena je stejná 2,7e. Od sjezdu do kempu v Giseru už je to jen kousek. Jedu rovnou tam. Už neprší, ale je stále mokro. No asi by to žádný zážitek nebyl. Dojíždím do kempu, ve kterém je jen několik otužilců. Teplota je okolo 11°C. Paní majitelka sedí z boku u hotelu a tak se domlouváme, že to vyřídíme ráno. Ubytuji se a jdu si dát sprchu. Uvařím si něco k jídlu a uvidíme co zítra.

Den druhý, neděle 23.9.2012, Giser, I

Teplota: 13 °C, Tachometr: 7 472, Ujeto: 497 km

Ráno se probouzím a venku je docela chladno. Chladno?! No na zdejší poměry vlastně docela teplo. Jdu se podívat na teploměr a ukazuje 13°C. Na přelomu června a července tu bývá ráno okolo 6°C. Je mlha a všechno je v takovém oparu. Na ježdění na motorce nic moc. No aspoň pro mě, já mám rád slunce, teplo a modrou oblohu. Jdu, za majitelkou zaplatím 13e za noc a domlouvám se, že u ní před recepcí nechám auto i vozejk. Domlouvám se sní, že ještě nevím, kam pojedu, že to nechám podle počasí a vrátím se za týden. Zabalím věci, sundám moto z pláťáku, naložím bagáž a ostatní nechávám v kufru auta. Je to skvělé, i v tom, že kdybych zmokl, tak se na poslední noc můžu převléci do suchého a další den pojedu v teple, ať už bude jakkoliv. Když je zabaleno, tak nasednu na moto a vydávám se zpět směrem na Brixen. Venku je zataženo a vypadá to, že snad i sprchne. Rozhoduju se vydat více na jih. Nejspíš buď pojedu do jižní části Alp anebo do Apenin. Ještě uvidím. Nikam nespěchám a jedu pomalu okolo Brenerské dálnice přes Bolzano, Trento na Veronu. Před Veronou se začíná dělat pěkně, svítí slunce a teplota leze na 27°C. Tak tomu teda říkám rozdíl. Jedu dál přes nížinu a po silnici z Verony jedu rovnou do Maranella. Natankuji na benzínce vedle muzea Ferrari, ale je neděle a mají zavřeno. Mým cílem je projet si SS12 vedoucí z Verony do Pisy přes paso Abetone 1388 m.n.m. Silnici jsem si už několikrát projel, ale ne moc na moto. Tak si to dneska vynahrádím. Je tu spousta zatáček a na těch asi 140km se vyřádím až až. Gumu zmorduju až skoro na kraj. Provoz oproti sezóně je minimální, tak je to taky paráda. Dojedu na paso a musím natankovat, je neděle tak jsou všude pumpy na self servis. Nemám drobné, a tady je pumpa otevřená a dá se platit kartou. Cena benzínu překročila magické 2e (50kč) za litr. No to je něco. Chvilí pobudu v Abetone a pak se vydávám serpentinami dolů k Lucce. Italové zde nosí zimní bundy a očividně

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz , pn265@email.cz , 28057477 ICQ

mrznou. Dojedu k mostu, po kterém jsme lezli s Laurou, a na chvíli se tu zastavím. Pak jedu dál až na kraj města Lucca. Jsou tu nějaké slavnosti a město je totálně ucpané. Štěstí, že tu nemusím stát v autě v zácpě. S FZ1 se protáhnu a celou zácpou pomalu prokličkuji. Po projetí města už mířím k poslednímu tunelu a začíná drobně kapat. Po projetí tunelu, ale déšť ustává a já mířím do známého kempu v Pise. Pomalu se stmívá a já se jdu zapsat na recepci. Kemp je trochu dražší, ale to už vím. Cena za noc 18,5e a venku je 30°C. Kemp rovnou platím, protože tu víc jak jednu noc stejně nebudu. Na recepci se setkávám s několika Čechy cestujícími po Itálii autem. Cena se jim zdá dost vysoká a chtějí se jet podívat ještě do jednoho kempu co je o kousek dál. Mě se nic hledat nechce a tak se tu ubytuji. Postavím stan, dám si sprchu a něco k jídlu. Za tmy se pak vydávám do centra podívat se na katedrálu a známou šikmou věž. Projdu si centrum, užívám si teplý letní večer a říkám si, že jsem se konečně trochu letos sklouznul na FZ1.

Den třetí, pondělí 24.9.2012, Pisa, I
Teplota: 32 °C, Tachometr: 7 969, Ujeto: 115 km

V noci se rozhoduji zajet se ráno podívat do přístavu v Livornu, odkud jsme už párkrát jeli na Korsiku. Víím, že loď odjížděla okolo 8h a tak bych se tam mohl zeptat, jestli něco nejde. Je taky po sezóně a tak by to nemusel být tak drahé a plné.

Vstávám ráno v 5:40h balím věci a odjíždím. Tlačím motorku k bráně, kterého bezohledného blbce by to taky napadlo nastartovat to uprostřed kempu, když všichni ostatní spí. Kemp je docela dost plný. Pán z vrátnice mi jde pomoci a tak se zapotím jen částečně. Tlačit to v těch motorkářských hadrech při teplotě nad 25°C je docela porce. Je vidět, že už je konec září a venku je tma jako v pytli. Z kempu odjíždím v 6:40h a u trajektu jsem v 7:15h. Je to paráda, když už člověk ví kde to je a nemusí to hledat. Ptám se na trajekt na Korsiku a hned mě ukazují ať jedu k Lodi. Ani nevím jak, a jsem na lodi. Venku se mezitím rozednívá a nebe je zase naprosto černý a vypadá to na déšť. Během chvále se odplouvá a čeká mě 4h plavba do Bastie. Cestou je stále zataženo a až před Korsikou se to najednou vybere a je naprosto modro bez jediného mráčku. No paráda. Libujeme si s ostatními motorkáři na lodi. V Bastii jsme ve 12:30h. Opouštím loď s úsměvem ve tváři. Teploměr se sápe na 32°C a já sundávám přebytečný hadry u moře pod palmami. Vydávám se na mou první cestu s motorkou po Korsice. Musím si říkat jaká je to paráda ta krajina a teplota. Jedu po hlavní silnici N193 do Ponte Leccos, kde odbočuji u supermarketu Le Clerk na N197. Jedu kus za město a po N197, která je přímější a rychlejší uhaním k pobřeží do Ile Rouse. Jede se naprosto parádně a v kempu jsem po 14h. Mají ale polední pauzu a tak musím počkat do 15h, kdy se otevře recepcce. Čekám tu ještě s motorkáři z Francie. Dnes se jdu jen ubytovat a hned se vydávám k moři podívat se na naše místo. Není tu ani noha. Moře je trochu chladnější, ale vykoupat se dá. Musím říct, že je to na mě výkon, nesnáším vodu pod 22°C. Později odpoledne se vracím zpět do kempu. Zajedu pak ještě do supermarketu na konci Ile Rouse, kde nakoupím něco k jídlu. Vráším se zpět, udělám si večeři. V kempu není moc lidí a je to naprostý klid. Později se zvedne vítr a ten fouká celou noc a pak se přidává i déšť. Je to pěkný víchr, lomcuje to se stanem a ze stromů padají olivy. Stan jsem ani moc nekotvil, a tam mi nezbyvá nic jiného než vylézt a pořádně ho přidělat.

Den čtvrtý, úterý 25.9.2012, Ile Rouse (Monticelo), Korsika
Teplota: 30 °C, Tachometr: 8 084, Ujeto: 297 km

Ráno vstávám a venku je nádherně. Modro, taková ta klasika, na kterou je tady člověk zvyklý. Dávám si snídani v kempu a u mapy přemýšlím, kam se dnes vydat. Spoust silnic jsem si tu už projel, ale ne na motorce. Nakonec se rozhoduji projet si pobřežní silnici vedoucí přes Calvi na Porto. Pamatuji se, že tu byly moc pěkné výhledy na moře okolo. Pravda je, že silnice z Calvi D81B je horší co se týče povrchu, ale to prostředím to vynahradí. Pak se po D81 vydám dál do Porta.

Před 9h se vydávám na cestu a po N197 jedu až na kraj města Calvi. Zastavím na benzínce a natankuji. Cena je tu o něco nižší než v Itálii. Pohybuje se okolo 1,8e za litr. Na pumpě trochu pokecám s paní od obsluhy a doporučí mi návštěvu kostelíka hned za městem. Je prý tam pěkná vyhlídka. Koupím si u ní ještě napu ostrova a pak jedu skrz centrum. Za městem se vydávám cestou, kterou mi doporučila a krátkým, ale docela prudkým stoupáním se dostanu k malému kostelíku. Silnice vede jen mezi skalami a motor se pořádně ohřeje. Zaparkuji a musím chvíli počkat, až ventilátory ochladí motor. Jdu se podívat na kostelík a okolí. Hned za mnou dojedou nějaké jeptišky s Polska a tak trochu pokecáme. Vyhlídka je opravdu perfektní, chvíli se tu zdržím, udělám

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz , pn265@email.cz , 28057477 ICQ

nějaké foto a pak se pomalu vracím zpět k motorce. Nasednu, sjezu dolů k silnici D81B a po ní jedu dál po pobřeží směrem na Porto. Silnice je lemována suchými keři a kameny. Silnice se kroutí po pobřeží a od srázu do moře jí nic nedělí. Pravda okraj silnice občas lemují naskládané kameny, ale ty jsou tu spíš tak pro ozdobu, než aby měly nějaký význam. Jedu okolo starého dolu na stříbro, kde jsem se zastavoval před třemi roky. Letos jen projedu a pokračuji dál. Dojedu k silnici D81 a na křižovatce zastavím. Silnice doprava vede do Galerie a doleva na Porto. Silnice už je o poznání kvalitnější. Celá tato část je jen jedna zatáčka za druhou. Jedním slovem paráda. Ještě, když jede člověk jen s batohem a bez bagáže. Na tomhle kusu silnice se opravdu vyřádím a taky se to na mé zadní gumě dost podepíše. Před klesáním do Porta zastavím a udělám si několik fotek města postaveného mezi skalami v zátoce u moře. Dominuje mu Benátská strážní věž. Zajedu se podívat do centra. V centru není, ale nic jiného než jen hotely a restaurace a jinak nic. Mířím k Benátské věži, která je oproti ostatním vcelku zachovalá. Je jich po ostrově spousta a sloužily k obraně. Bohužel vstupné je dost nepřiměřené, tak to vynechávám jako spousta jiných lidí. Na věži jich moc není. Zastavím se na druhé straně, kde je přístav. Vracím se zpět do centra a zajdu si do jedné restaurace na kafe za 4,5e. Posedím u kafe a přemýšlím nad další cestou. Je už celkem dost hodin. Cesta sem byla pěkná, ale pomalá. Jet dále na jih po pobřeží, by zabralo hodně času a vrátil bych se asi dost pozdě. Nakonec tedy volím stejnou cestu jako poprvé a pojedu na Evisu. U motorky chvíli pokecáme s motorkáři z Německa. Vracím se na křižovatku a vydávám se po D84 na Evisu. Zastavuji a koukám do mapy. Silnice vede kaňonem přede mnou a najednou se ozve strašný rachot, jako když se řítí skála. Koukám co se děje, stejně tak i ostatní. Nakonec zjišťujeme, že to byly stíhačky, které od moře pěkně nízko vlytly rovnou do toho kaňonu nad námi. No hukot to byl opravdu pěkný. Jedu od moře směrem do vnitrozemí na Evisu pře pasu Col de Vergio 1477 m.n.m. na Corti. Silnice stoupá kaňonem a já si užívám cestu s nádherným výhledem a zatáčkami. Kaňon je hnědý a pěkně hluboký. Párkrát zastavím na foto a pomalu se blížím na vrchol pasa. Pře vrcholem po silnici zase běhají prasata a začíná se zatahovat. Během chvíle drobně prší. Nemám na sebe nic, jen to co mám na sobě. Tak to je super u moře hic a tady leje. Pravda je, že to tu bylo i posledně když jsem tu jel dost podobně. Mraky se drží v horách a rychle se to tu mění. Za deště dojedu na vrchol a zajdu se schovat do stánku, kde se vaří kafe do kelímku. Jedno si tu dám a čekám, až to přejde. Nevypadá to nijak slavně, co chvíli se to mění od ničeho až po liják s proudy vody valící se po silnici. Dá se tu treknout a jít se podívat k jezerům nedaleko v horách. Bohužel, ale není na to počasí a tak to vynechávám. Čekám na příhodný okamžik, abych odtud zmizel a dostal se dolů do vnitrozemí. Po chvíli přestává pršet a tak nasednu a mizím z pasa. Cesta, se ale hodně klikatí a po chvíli mě zase dožene nějaký mrak a spouští se další dešť. Jedu jak se dá, ale na silnici je naplaveno spousta kamení, hlíny a jehličí z okolního lesa. Potoky taky nejsou nic neobvyklého. Po chvíli zase leje a tak zastavuji a schovávám se pod stromem. Když přestane jedu dál. Projedu okolo vodní nádrže až do vesnice Cuccia. Zde už konečně přestává pršet. Kousek za vesnicí je úžasný červeno hnědý kaňon Scala di sta Regina, který jsem si vždycky chtěl projet na moto. Bohužel je ale silnice mokrá, a když už se nebe protrhává. Nedá se to užít, tak jak bych si představoval. Projíždím tedy úžasným kaňonem s kolmými stěnami hned u silnice a řekou po pravé straně. Udělám si nějaké foto a říkám si, že pokud bude pěkně, zajedu sem ještě jednou, ale z druhé strany. Po hlavní silnici to bude rychlejší. Dojedu do vesnice Francardo, kterou protíná N193. Tady dole už je zase pěkně, svítí slunce, je teplo a silnice je suchá. Vydávám se zpět po hlavní do Ponte Leccie, kde se zastavím v supermarketu. Pokecáme tu s motorkářem z Berlína, kteří zde jezdí na krosových motorkách. Pak už se rovnou vracím stejnou cestou jako včera zpět do kempu v Ile Rouse. Udělám si večeři. V noci se opakuje stejné počasí jako včera. Nejprve se zase zvedne vítr a pak zase začíná pršet.

Den pátý, středa 26.9.2012, Ile Rouse (Monticelo), Korsika
Teplota: 32 °C, Tachometr: 8 381, Ujeto: 145 km

Ráno vstávám zase klasicky a nikam moc nespěchám. Venku je zataženo a je 24°C. Nad zátokou přelétávají stíhačky. Pomalu se proberu a nasnídám a v mapě dnes volím okouknutí ruin nějaké Janovské věže a pak cestu vnitrozemním zpět k včerejšímu kaňonu. Jedu se nejprve podívat na jednu věž, která je kousek za kempem u hlavní silnici N197. Věž je velká a celkem pěkně zachovalá. Je ovšem oplocená a tak se až k ní nedostanu. Jedu tedy dál po silnici, do vesnice Lozari, kde odbočuji na Belgodere a Palascu. Jedu po staré N197 přes hory. Silnice prudce stoupá a hned se dostávám do pěkných zatáček. Nad vesnicí Belgodere zastavuji a udělám si nějaké foto s výhledem na okolí s mořem. Pokračuji dál a zastavím se u nenápadných zbytků jedné z Janovských věží. No moc toho z ní nezbylo. Pokud člověk neví, co to bylo, tak by ho to asi ani netrklo. Pak jedu na křižovatku se silnicí D12. Kousek po levé straně vidím jakousi kapli a malý kostelík. Zajedu se tam podívat. Jsou to vlastně rodinné hrobky. Na vrchol kopce už je to jen kousek a nějaká parta tu pořádá cyklistický výlet. Sjíždím dolů z kopce, počasí se mezitím zlepšuje a cesta je docela prudká s horším povrchem. Na druhou stranu

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz , pn265@email.cz , 28057477 ICQ

je to zase něco jiného. Okolní krajina je vyprahlá s hnědožlutými skalami. Po prudkém klesání se dostávám na rovinku vedoucí malým kaňonem. Všude okolo i na silnici jsou krávy a tak se musí jet dost opatrně. Silnice lemuje železniční trať vedoucí napříč ostrovem. Pomalu dojedu až k hlavní silnici a po ní jedu pár kilometrů na další odbočku. Podle mapy je tu kaňon s pěknou krajinou. Hledám odbočku D47 na vesnici a stejnojmenný kaňon Asco. Ujedu kousek po pěkném povrchu s táhlými zatáčkami až ke křižovatce. Silnice D47 vede doprava a vlevo se mění na D147. Kousek za odbočkou přejíždím po mostě na druhou stranu. Kaňon se náhle zužuje stejně jako silnice. Tak je tak pro dvě motorky vedle sebe. Vydávám se na cestu nahoru kaňonem. Je to opravdu zážitek. Skalní stěna napravo, prudké zatáčky, kde se dostávám až na kraj gumy. Občas je potřeba dávat i pozor na vyčnívající skály v úrovni hlavy. První část vede skalnatým kaňonem s říčkou po pravé straně. Později se dostávám výš, kde už rostou stromy a nakonec se dostávám do vesnice Asco. Zastavím se u zídky, která slouží zároveň jako zábradlí. Před zídkou jsou postavené stolky s židlemi ve stínu stromů. Je tu restaurace a tak si zajdu dát kávu. Vesnice je poslední na cestě. Dále už je jen vysokohorské středisko, kde končí i silnice. Zatímco sedím v restauraci a po silnici se procházejí krávy, se zatáhne a pěkně sprchne. Přemýšlím jestli, se vydat až nahoru, abych nedopadl stejně jako včera. Počasí se už tady honí naprosto stejně. Nakonec přšet přestane, opět vykoukne slunce a silnici během malé chvíle osuší. Risknu to vydám se nahoru na paso SCO Haut 1440 m.n.m. postavené okolo horských vrcholů. Nejvyšší z nich je Monte Cinto 2706 m.n.m. Jede se ještě pěkný kus, až mi to přijde nekonečné. Cesta vede většinou lesem se spoustou zatáček. Nakonec dojedu do horského střediska, kde zaparkuji a jdu se podívat na chvíli po okolí. Je to tu pěkné a ideální pro nějaký ten horský trek. Jen je škoda, že počasí nepřeje. Moc se tu nezdrím, udělám několik fotek a vydávám se zpět dolů, protože se tu zase nějak rychle zatahuje. Vracím se stejnou cestou, jinak to ani nejde. Po chvíli jsem ve vesnici a ještě jednou si projedu kaňon. Dojedu k hlavní silnici a jedu dál po N197 do Ponte Leccie a dál po N193 na Ajacio. Počasí dole je nádherné a tak jedu na včerejší kaňon Scala di sta Regina. Odbočím zase ve vesnici Francardo na silnici D84 a mířím stejnou cestou jako včera jen v opačném směru. Nahoře na pasu je zase černo a je vidět, že tam zase leje. Projedu si kaňon, který je o něco širší a více do hnědo-červena než Asco, ale jinak je dost podobný. Počasí v něm přeje a je to jak jsem si to představoval. Projedu si ho až k přehradě, kde se na chvíli zastavím a pokecám tu s Německými motorkáři. Pak se vydávám stejnou cestou zpět k hlavní silnici. Jedu zpět po hlavní silnici. A zastavím se v Ponte Leccii pro něco k jídlu. Je nádherné teplo. Po hlavní se vracím zpět do Ile Rouse do kempu. Zbytek dne je již klasický, udělám si něco k jídlu a později jdu spát. V noci zase přijde vítr a dešť.

Den šestý, čtvrtek 27.9.2012, Ile Rouse (Monticelo), Korsika
Teplota: 20 °C, Tachometr: 8 526, Ujeto: 0 km

Ráno se probouzím a je stále hnusně. Jen a jen leje a ani nepřestane. Teplota spadla na pouhých 20°C. Nedá se nic dělat než být ve stanu. Naproti o kus dál je ve stanu nějaká postižená pani. Okolo svého místa si včera natáhla šňůry a na ně pověsila všechny možné hadry, co měla. Nejspíš asi proto, aby jí tam nikdo nekoukal. Vítr byl v noci natolik silný, že se hadry teď povalují naprosto všude a jdou pořádně špinavé od bahna. Když se probudí tak je posbírání a jde je zase všechny vyprat. No aspoň se nenudí tak jako já dnes. Libuji si, nad tím co tenhle dvouplášťový stan vydrží a jsem rád, že už nemám ten, co jsem měl dříve. Můžu mít ho i otevřený a vařit tu, i když je venku hnusně a prší. Později se paní zastaví na kus řeči, tak pokecáme. Říká, že pochází z Korsiky, ale bydlela ve Francii. Prý tu má dostat nějaký byt, ale až za nějakou dobu. Zatím bydlí tady v kempu a až se kemp zavře, půjde prý do nějakého penzionu. K večeru se staví Francouzi, kteří mají stan naproti za cestou. Jsem pozván k nim na večeři a na kus řeči. Probereme vše, co se dá. Jsou z Bordo a zítra odjíždějí domů. Kemp už taky pomalu všechno zavírá, nakonec už je v provozu jen část hlavní umývárny. Potkám kluka z recepce a ptá se mě, jestli jsem tu nebyl i loni. Vida, tak už si mě pamatují i tady. Pokecáme se sousedy asi až do půlnoci a pak jdeme spát.

Den sedmý, pátek 28.9.2012, Ile Rouse (Monticelo), Korsika
Teplota: 27 °C, Tachometr: 8 526, Ujeto: 386 km

Dnes ráno už je počasí o poznání lepší. Francouzští sousedé balí a chystají se k odjezdu. Já si jedu koupit něco ke snídani. Po návratu do kempu, u snídani přemýšlím kam dneska vyrazit. Je tu spousta míst. Jedno z nich je na severu Cape Corse. Podle doporučení Francouzů je lepší ho projet ve směru od Bastie. Taky je tu poušť u D81. Podle průvodce a mapy co jsem si koupil stojí za projetí i silnice táhnoucí se vnitrozemím vedle hlavní N193. Vede přes kopce a je označená D69 a vede z Vivaria na jih do Sartene. Zajedu asi do jižní části Korsiky, protože

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz , pn265@email.cz , 28057477 ICQ

jsem tam ještě nebyl a zajedu se podívat na prehistorické naleziště Filitosa kousek pod Ajaciem. Vyrážím před 11h. po rozloučení s Francouzskými přáteli, se kterými jsme včera trávili večer. Francouzi balí a odjíždí. Trajekt jim prý jede rovnou z Ile Rouse, takže nemusí nikam spěchat a jsou tam vlastně hned. Já opouštím kemp a mířím po hlavní silnici vedoucí hned za plotem kempu zpět na Ponte Leccii a dále na Corti. Tuto část cesty už docela dobře znám. Minu odbočku na kaňon Scala di sta Regina a dále už je to pro mě zajímavá novinka, protože po těchto silnicích jsem ještě nejel. Hned po projetí první vesnice za touto odbočkou se silnici zužuje a zařezává se mezi kopce. Je to moc pěkné a vypadá to jako takový širší kaňon. Jedu kousek mezi kopci, pak silnice stoupá. Nahoře projedu tunelem, jedním z mála na Korsice. Po chvilce sjíždím dolů z kopce do města Corti. Projíždím jeho centrem a ještě ve městě silnici na Ajicio začíná prudce stoupat do hor, které město obklopují. Přejedu přes menší paso a jedu dál zalesněnými horami. Silnice se slušným povrchem se klikatí a vede nahoru a dolů kopci. Je to jedním slovem paráda. Počasí také přeje a tak si to prostě užívám. Na cestě je jedno vyšší paso a k němu nahoru vede silnici se třemi širokými pruhy. Je to Korsický národní park. Zatačky jsou táhlé a dlouhé, no to je něco. Motorky tady a ve Francii mají omezení na 100 koní. Moje FZ1 je sice z Francie, ale bez omezení. Takže otáčkoměr stoupá, bota se dře o asfalt, řev motoru se odráží v okolních kopcích a kochající se turisté výhledem se otáčejí na druhou stranu. Projíždím paso, kde je několik restaurací. Na druhé straně je krajina otevřenější a mezi skalami klesá dolů mezi horami zpět k moři k Ajaciu. Projíždím dalším tunelem, kousek za ním odbočuji doprava a dostávám se opět mezi stromy. Sjíždím zatačkami až na samé předměstí města. Projedu okolo města a okolo letiště se dávám směrem na Bonifacio po N196. Dojedu do vesnice Bastelicaccia, kde zahlédnu ceduli z nápisem Filitosa mířící na D302. Jedu po okreskách, které jsou v o dost horším stavu než hlavní silnice. Je na nich všude spousta kamení, písku a děr. Neustále kličkují mezi kopci a vesnicemi, takže se mi to zdá už nekonečné. V jednom úseku spravují místní dělníci silnici, tak se jich ptám, jestli jedu správně. Ukazují, že musím jet ještě dál. Dokodrcám se k jedné lepší silnici D757 a dojedu do vesnice Favalella. Po malém mostě přejedu říčku a na první křižovatce odbočuji vlevo na D57. Po několika málo kilometrech se silnice zužuje a vypadá, že už nikam nevede. Zahlédnu budovu na levé straně a několik míst na parkování napravo. Stojí tu i motorka těch Francouzů, se kterými jsme čekali na vrátnici v našem kempu první den. Zaparkuji a jdu si k hlavní budově koupit lístek za 7e. Koukám na hodiny a je už 13h. Je tu o dost tepleji než na severu. Projdu budovou a vydávám se na prohlídku naleziště. Napravo je velká budova, je to vlastně muzeum, ve kterém jsou umístěny všechnu zajímavé a darované nálezy z celé oblasti. Jedná se o prehistorické předměty z doby kamenné. Po prohlídce muzea jdu po stezce k prvnímu menhiru. Jsou to úzké kameny s vytesaným obličejem. Projdu okolo a dostanu se do menšího lesíka. Tady je několik pozůstatků jeskyní a nějakých budov. Jsou postaveny na kopci a na jeho nejvyšším místě je několik menhirů nebo spíš sošek. Jsou asi necelý metr vysoké. Za nimi je ve stále, postaveno několik místností. Je odsud pěkný výhled na planinu pod námi. Vede tam cesta a mírně vpravo je obrovský 1200 let starý olivovník. Pod ním je postaveno pět nejvyšších asi 2m menhirů. Sestoupím po skále dolů a jdu se podívat pod olivovník. Chvilí tu pobudu a udělám si několik fotek. Za olivovníkem je ještě jeden menší kopeček s nějakými kamennými pozůstatky, tak obejdu ještě ten a vracím se zpět k velké skále. Pravou stranou se dostanu pod stromy zpět nahoru k cestě a vracím se k museu. V budově se zastavím na kafe, a jelikož už je skoro 15h volím návrat po hlavní silnici zpět. Chtěl jsem se nazpět vydat po D69, ale bylo by to hodně časově náročné, a určitě bych to do tmy nestihl. Později jsem zjistil, že kdybych se vydal dál po D57, tak bych se dostal po chvíli k N196 v Casallabriva.. Což by bylo asi nejrychlejší. Prohodím ještě pár slov s Francouzi na parkovišti a pak se vracím stejnou cestou k D757 a po ní jedu do Bicchisana na N196. Silnice vede okolo říčky a neustále se tu střídá levá zatačka s pravou. Není to na nějakou vysokou rychlost, ale vyblbnou, se dá až až. V Bicchisaně se na kruhovém objezdu napojím na silnici N196 vedoucí z Bonifacia do Ajacia. Silnice vede celou dobu jen z kopce a pěkně ubíhá. Jediným problémem je, že už zase svítí hladové oko, tak doufám, že dojedu nějak k Ajaciu. Přemýšlím nad tím, jestli se na kraji Ajacia nevydat po pobřeží na Porto a Calvi. Je už 16h a nakonec se rozhoduji pro cestu vnitrozemím. Hned za městem, kousek za letištěm natankuji plnou a mířím stejnou cestou zpět. Ještě jednou si užívám tu cestu na Corti, ale v opačném směru. Stoupání na paso je od Ajacia taky zábavné. Trošku se tu semnou honí nějaký bavorák, ale ohleduplně. Náklony v táhlých lesních zatačkách jsou opravdu něco. Za pasem se kazí počasí a drobně kape, ale ani to mi nezabrání v tom, abych celou cestu ujel za 2h. Zastavím se ještě v supermarketu pro něco k jídlu a pití. Vracím se do kempu a balím věci pro svůj zítřejší brzký odjezd. Dojdu zaplatit za kemp, dostanu 10% slevu, protože zítra ráno už na to nebude čas. Cestou bylo 27°C a na jihu u Ajacia 32°C, ale zataženo.

Den osmý, sobota 29.9.2012, Ile Rouse (Monticelo), Korsika
Teplota: 20 °C, Tachometr: 8 912, Ujeto: 368 km

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz , pn265@email.cz , 28057477 ICQ

Dnes ráno vstávám v 6h a venku je ještě naprostá tma. Balení v naprosté tmě je opravdu věc. Jsem zvědavý, co ztratím, nebo zapomenu. Občas do toho drobně kape a tak je problém, kam dát věci aby mi všechno nezmoklo. Dnes v noci nepršelo, ale jak naschvál začaly tyhle přeháňky od 5h ráno. Před 7h mám všechno hotovo a tak odtlačím nabalenou motorku k bráně. Vrátním cedulku, dám jí do schránky a v 7:15h se vydávám na cestu k trajektu do Bastie. Tyhle ranní odjezdy jsou dost problém. Kempu jsou zavřené a nedá se dostat ven dřív jak v 7h, kdy se sama automaticky otevírá brána. Silnice je mokrá, tak to taky není žádná sláva. Mám na cestu jen cca hodinu, tak to zase bude zrádlo. Je to něco přes 100km. Jedu stejnou cestou Ponte Leccia, pak na Bastii. V horách je mlha, ale i tak jedu co mokrá silnice a zatáčky v horách dovolí. Občas mám strach, že to nestihnu. Čas jetí jak splašený. Občas jedu i 120km/h, je zataženo, ale neprší. Když najedu na hlavní silnici vedoucí na sever okolo pobřeží, kde je dovolená rychlost jako na dálnici, tak už to ubíhá docela dobře. Projedu okolo přístavů, a mířím rovnou k lodi. Na místě jsem v 8:20h a nalodování už probíhá. Posílají mě ještě s dalším motorkářem dopředu a rovnou na loď. Loď odjíždí za necelou půlhodinku. Docela jsem si oddychl, že jsem to stihnul. Nájezdy na paluby jsou mokré a plechy kloužou jak čert. Zaparkuji motorku, ukotvím jí a vydávám se na palubu trajektu. Když dojdu nahoru, zjišťuji, že venku leje jak čert. V duchu si říkám, že jsem to stihnul akorát. V takovémto počasí, by to asi ujet nešlo, představa, že bych se ještě někde cestou soukal do pláštěnky. V motorce už není ani benzín, dojel jsem to na rezervu. Neměl jsem čas se ani zdržovat natankováním. Cesta uběhne rychle a jsme zase v Itálii. Jdeme do podpalubí, kde čekáme, až se otevrou vrata a my budeme moci opustit trajekt. Poekcáme s motorkářem z Francie. Při vyjetí ven zase poprchává. Opouštím přístav a zastavuji hned na první pumpě. Natankuji plnou za 20e (1,8e/litr). Koukám na oblohu nad Pisou jen naprosto černo, tak vytahuji pláštěnku. Jedu k dálnici A12 vedoucí z Říma na sever. Cedula u nájezdu mi ukazuje, že rovně je to po neplacené superstraně do Florencie. Počasí na východ taky vypadá docela dobře. Rozhodnutí padá docela rychle a já mířím do Florencie po SGC Fi-Pi-Li. Po malé chvíli jsem ve městě. Zastavím a najdu leták, který jsem dostal v kempu v Pise. Je tam adresa kempu ve Florencii. To je paráda. Naklepu jí do navigace a dám vyhledat nejbližší kempy a je po starostech. Jedu podle navigace okolo centra a směrem na jih. Kemp najdu relativně snadno jen díky navigaci, jinak bych ho asi nenašel. Je kousek nad dálnicí, ale je tu klid a pohoda. Kemp je otevřený celoročně. Patří k těm dražším, ale pořád to ještě jde. Ubytuji se a z letáku dostanu ještě slovu 10%, takže je cena nakonec 16,5e. Poekcám u recepce s holkou z recepce a holandským řidičem autobusu. V recepci dostanu mapu centra a označí mi v ní to, co stojí za vidění. Po postavení stanu a zabydlení se, jedu do centra Florencie. Zastavím se na vyhlídce na celé město Piazzale Michelangelo, jsou odsud vidět kostely a katedrály v centru a Ponte Vecchio vedoucí přes řeku Arno. Udělám si tu několik fotek a kochám se pohledem na pěkné město. Je tu velké parkoviště se spoustou motorek. Venku se udělalo nádherně a je to tak na tričko. No paráda. Po chvíli se vracím k motorce, nasednu a jedu dolů serpentínami k řece. Přejezu jí po mostě na druhou stranu, projedu několik ulic nalevo od mostu. Zaparkuji v další souběžné ulici vedoucí s tou od mostu. Zamknu všechno, co nepotřebuji u motorky a na lehko se vydávám na prohlídku města. Vracím se na nábřeží, po kterém jdu až k mostu Ponte Vecchio. Je to starý most s takzvanými ptačími domky. Na mostě jsou postavené domky, které slouží jako krámky se suvenýry. Krámky přesahují most a tvoří tak jeho osobitou tvář. Projdu si po nábřeží ještě kus na druhou stranu a podívám se na most i z druhé strany, která mi ale nepřijde tak zajímavá jako ta první. Vrátním se zpět k mostu a po ulici via por s.Maria a pak Vacche Reccia dojdu na náměstí s Pizza della Signora. Je tu zajímavý kostel, muzeum a palác. Je tu spousta lidí a uprostřed náměstí je nějaký průvod. Tomu dominuje vůz, tažený volí, na kterém je v láhvích naskládané víno do výšky minimálně dvou metrů. Vůz se najednou vydává na cestu ulicí Via dei Calzaiouli k náměstí Piazza Duomo. Jdu s průvodem a udělám nějaké foto. Odpojuji se a zajdu se ještě podívat na náměstí Piazza della Republica. Odsud dál projdu na Piazza san Giovanni, kde se mi otevře pohled na úžasnou katedrálu se zvonící Duomo. Všechno je postaveno z černého a bílého mramoru zdobené dalšími barvami a freskami a je to opravdu nádherné. Věž je vysoká a dominuje všemu. Chvilí se tu zdržím. Obcházejím celou katedrálu dokola. V zadní části katedrály se dostanu k místu, kde je zaparkovaný onen vůz s vínem, který jsem předtím viděl v průvodu. Je tu několik lidí oblečených v krojích a turisté se tu s nimi fotí. Udělám také nějaké foto a po chvíli se vydávám dále. Začíná se šefit a tak se vydávám ulicemi města zpět, směrem kde jsem zaparkoval moto. Po cestě jdu okolo pošty a pak v jedné ulici potkávám průvod hinduistů hrající mantry. V jedné restauraci se zastavím na Pizzu a něco k pití. Z restaurace vycházím už za tmy a vracím se k motorce. Nasednu a vydávám se směrem zpět k mostu a přes řeku. Projedu serpentínami, kolem vyhlídky na město. Na velké křižovatce se dám vlevo a po hlavní silnici vedoucí z centra jedu zpět do kempu. Po cestě začíná drobně poprchávat, ale i tak je 25°C. Dojždím do kempu a jdu si dát sprchu. O něco později jdu spát.

Den devátý, neděle 30.9.2012, Firenze (Florencie), Itálie
Teplota: 25 °C, Tachometr: 9 114, Ujeto: 202 km

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz , pn265@email.cz , 28057477 ICQ

V noci byla zase pěkná bouřka, blesky a slejvák. Ráno je zataženo, mokro, ale teplo. Balím věci a stan. Během toho se venku dělá pěkně. Obloha se protrhává a začíná svítit slunce. Hotovo mám před 10h a jedu dolů k recepci, kde zaplatím. Pak se vydávám, zpět do centra projedu serpentinami a přes most. Podle navigace projíždím zbytkem města. Na výjezdu u silnice SP65 projíždím zajímavými úzkými uličkami s vysokými zdmi. Zdi jsou tam 3m vysoké a zvuk motoru se tu pěkně odráží. Nakonec se napojím na silnici SP65, kterou používá i Ducati pro testování motorek. Silnice vede pěknými Toskánskými vesničkami. Je tu hodně radarů, snad v každé vesnici, je to holt hodně známá silnice se spoustou zatáček vedoucí mezi Florencií a Bolognou. Užívám si poslední letošní ostřejší jízdu takovou krajinou s takovou teplotou. Pak silnice stoupá na první paso della Futa 903 m.n.m.. Na chvíli se tu zastavím a pokecáme s několika Italskými motorkáři. Silnice dál už je mokrá, ale neprší. Po chvíli jedu dál na další paso, kde je jen bar. Dominantou jsou olepené dveře se samolepkami různých klubů. Paso je o něco málo vyšší, ale ceduli jsem nikde nenašel. Je tu křižovatka a cedule do Bologni ukazuje 45km. Zastavím se v baru na kafe. Venku ještě koukám na okolí. Na Florencii je krásně modro a na Bolognu je v horách mlha a oblačnost. No asi už to žádná sláva nebude, jen aby moc nepršelo. Zbývá mi ještě slušný kus cesty. Sjíždím dolů z hor k Bologni. Celá cesta vede jen a jen z kopce. Takhle část je ještě lepší než ta od Florencie na vrchol pasa. V opačném směru by to musela být paráda. Za chvíli jedu hustou mlhou a zastavuji u pumpy na dotankování. Silnice se kroutí zelenými Apeninami a v některých vesničkách jsou nějaké slavnosti. Centra se pak musí objet, protože jsou uzavřená pro všechnu dopravu. Po chvíli jsem v Bologni. Projedu centrem a okolo dálnice po SS64 se stále držím na Rovigo. Jsem už v nížině a tak je silnice rovná bez zatáček. Je teplo, ale zataženo. Projíždím Rovigem a po rovné nezátavné SP9 uháním na Padovu. Už je dost pozdě tak volím nejrychlejší směr do Alp. Mám stále vedle sebe dálnici A13, ale po té se mi jet nechce. Je to taková záloha pro případ špatného počasí. V Padově je mokro a občas potkávám drobné přeháňky, ale nic takového, že bych musel tahat pláštěnku. Nalevo směrem nad Veronou je úplně černo a musí tam pěkně pršet. Rozhoduji se jet tedy dál rovně po SS47 rovnou do Alp, které se už tyčí přede mnou. Projedu ještě několik měst a pò superstrádě uháním mezi kopci. Stále víc se zatahuje. Po silnici SS47 to jde rychle, občas je jako dálnice. U Enega by se to dalo vzít rovnou nahoru na Canazei, ale asi by to bylo časově hodně náročné, nehledě na to, že nevím, jaké by mě tam přes pasa čekalo počasí. Volím tedy jistější cestu po hlavní až do Trenta, kde se napojím na SS12 a po ní směrem na Brenner. Mířím na Trento a najednou se zatahuje. Přimo přede mnou je vidět pěkný dešť. Zastavuji a navlékám se do pláštěnky. Dešť z větší části projde jen napříč silnicí, takže moc nezmoknu. Po chvíli je zase po dešti. Jak stoupám Alpami, ochlazuje se. Projedu Trentem a po SS12 Bolzanem. Za Bolzanem už je tma a já mířím na Bresanone a pak rovnou na Brunico. Tady je pěkně mokro, jak kdyby právě přestalo pršet. Venku je 11°C, to je sakra pěkný rozdíl oproti 25°C dole pod Padovou. Do kempu dojíždím za hluboké tmy, i když tak pozdě ještě není. Chci si postavit stan na obvyklém místě, ale je tam rybník, tak se otáčím a jedu do spodní části do lesa. Postavím si stan. Všechno je tu promáčeno, jako kdyby tu týden pršelo bez přestávky. Zkontroluji auto u recepcce, vezmu si teplé oblečení a do kufru dám věci, které už nebudu potřebovat. Zajdu si dát sprchu a pak se vydávám do vedlejší restaurace na poslední italské jídlo.

Den desátý, pondělí 1.10.2012, Chiens , Itálie

Teplota: 11 °C, Tachometr: 164 181, Ujeto: 742 km

V noci zase začalo pršet a už nepřestalo. Ve stanu je opravdu kosa v porovnání s předešlou nocí. Přesto to není na Alpy tak strašné. Venku je ráno 11°C, čekal jsem, že to bude o dost horší. Jakmile vstanu, zajdu do koupelny a pak na recepci zaplatit za kemp. Vyzvednu si u pani majitelky auto a jedu dolů ke stanu. Zaparkuji a na plaťák naložím motorku. V tomhle počasí si libuji, jak je super, že můžu všechno rychle sbalit, naložit do kufru auta a mám hotovo. Nejhorší je jen kurtování motorky k vozejku za neustálého deště. Nakládání je taky zábava, protože všechno vydatně klouže. Stan je naprosto turch. Když mám hotovo, vydávám se na poslední kus cesty. Jedu na Brunico, abych se vyhnul Rakouské dálnici, kupování dálniční nálepky, placení mýta a taky silnici se zákazem vjezdu vedoucí z Breneru. Jedu po E66 a po chvíli jsem v Rakousku. Dojedu do Lidný, kde se vydávám na sever po 108 na Lienz. Platí se tu také mýto 10e za průjezd Felbertauernstrase, ale to je všechno. Až sem leje jako z konve a teprve za tunelem přestává pršet a dokonce je i obloha sem tam roztrhaná. Projedu Mitteril a po 161 Kitzbuhel. Po 176 mířím na hranici s Německem. Cestou si koupím něco k jídlu a pití. Jsem v Německu a po 307 mířím na Grassau a k dálnici A8 vedoucí do Mnichova. Najedu na dálnici a svou stálou rychlostí 80-100 km/h jsem po chvíli v Mnichově. Projedu ho po okraji, ale tentokrát z pravé strany a napojím se na starou známou A9 vedoucí na Norimberk. Potom odbočuji na A93 Regensburg. Po cestě dělám několik zastávek, ale cesta ubíhá překvapivě rychle. Jedu stále dál na sever přes Weiden na Mitterteich. V Mitterteichu sjíždím z dálnice na 299 vedoucí na české hranice a na Cheb. Po chvíli jsem zase v Čechách. Projedu Chebem, a jelikož

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz , pn265@email.cz , 28057477 ICQ

překopali 13, na dálnici musím kličkovat okolo dálnice přes Loket, Sokolov až do Karlových Varů. Ve Varech se dám přes Kyselku, kde hodně jezdím na motorce, tak to tu docela dobře znám. Na hlavní silnici 13 najedu před Stráží nad Ohří. Zbytek cesty už je zase potmě, ale bez problémů. Jedu po hlavní na Chomutov a Most. Za mostem pak odbočuji na Louny a pak na Lovosice. Po pár kilometrech jsem doma. Nebývá než zaparkovat auto na dvůr a vybalit mokré věci. Zbytek se udělá v klidu zítra.

Závěr

Teplota: 20 °C, Tachometr FZ1: 9626, Tachometr Focus: 164 923 km

Ujeto FZ1: 2 154 km, Ujeto FZ1: 1 378 km

Tím má letošní cesta do „Alp“ končí, po všech těch peripetiích letošního roku, jsem rád, že jsem se aspoň trošku projel. Korsika je na ježdění naprosto úžasná a vše jí všem doporučuji. Je to zase něco jiného, hory, zatáčky okolo moře. Prostě paráda. Finanční stránku jsem vůbec neřešil a ani nepočítal. Odhadem bych řekl, že jsem mohl být někde okolo 15 tis.